

[Undervisnings- og forskningsministeren]

kommunal finansiering af statens tilskud til de private skoler for så vidt angår undervisning m.v. af svært handicappede elever. Det sidstnævnte forslag har både sammenhæng med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af friskoler og private grundskoler og med indførelse af den nye tilskudsordning for de private grundskoler. Endvidere er der efter den nugældende lovs ikrafttræden den 1. april 1975 sket nogle ændringer i Undervisningsministeriets lovgivning, som har gjort det nødvendigt at ajourføre den gældende lovs bestemmelser.

Med hensyn til undervisningen m.v. af svært handicappede elever under friskoleloven foreslås en finansieringsmodel, hvorefter amtskommunerne med delvis refusion betaler et bidrag til staten svarende til statens gennemsnitlige budgetterede refusionstilskud pr. elev for ekstraudgifter til lærertimer og hjælpemidler til elever med svære handicap. Dette gælder både enkeltintegrerede elever på private skoler og private specialskoleelever. Der henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler. (Oprettelse af specialskoler, befordring m.v.). Forslaget indebærer således, at amtskommunerne bidrager til undervisning m.v. af elever med svære handicap, som om de blev undervist i den offentlige skole.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Oprettelse af specialskoler, befordring m.v.)

(Lovforslag nr. L 140).

Med lovforslaget skabes der hjemmel til at etablere specialskoler under friskoleloven. Formålet hermed er at give forældre til svært handicappede børn et alternativ til offentlige specialskoler.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den ændring af skolestøtteloven, der blev gennemført i april 1987. Der blev her indført en hjemmel til, at staten yder 100 pct. refusionstilskud –

mod tidligere 85 pct. – af ekstraudgifter til lærertimer og hjælpemidler godkendt af Undervisningsministeriet til undervisning af svært handicappede elever. For så vidt angår finansieringen henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om kommuners og amtskommuners bidrag til statslige og private skoler og kurser. I lovforslaget indføres der regler, som både af hensyn til forældrene til handicappede børn og til børnene selv sikrer, at den private specialskole både med hensyn til bygninger, undervisning og lærerkræfter kan stå mål med kvaliteten i den offentlige specialskole.

Der foreslås en ændring af den kommunale finansiering og administration af befordringsordningen, således at staten overtager finansieringen og Frie Grundskolers Fællesråd administrationen.

Endvidere foreslås bl.a. en konsekvensændring som følge af vedtagelsen af ændringen af skolestøtteloven i april 1987.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Trafikministeren (Nør Christensen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om DSB.

(Lovforslag nr. L 142).

Lovforslaget har det praktiske formål at give DSB udtrykkelig hjemmel til at træffe afgørelse om etablering, vedligeholdelse og nedtagning af egne hegn på DSB's jernbanearealer.

Videre indføres der en bestemmelse om, at der ikke kan vindes hævd på arealer, der i matriklen er registreret som jernbanearealer.

Det har hidtil være anset for usikkert, hvorvidt DSB har hjemmel til selv at træffe afgørelser om hegning på DSB's arealer. Det er ligeledes usikkert, om der kan vindes hævd over jernbanearealer.

På denne baggrund finder jeg det hensigtsmæssigt, at der nu indføres udtrykkelige bestemmelser på de nævnte områder.

Dette skyldes tillige, at DSB i de kommende år ønsker at reducere sine udgifter til vedligeholdelse af hegn ved at fjerne hegnene langs en række svagt trafikerede jernbanestrækninger, der forløber uden for bymæssige områder. DSB's udgifter til vedligeholdelse af hegn udgør for tiden ca. 15 mio. kr., og det skønnes, at

[Trafikministeren]

halvdelen af dette beløb vil kunne spares ved gennemførelsen af lovforslaget.

Bl.a. på baggrund af erfaringer i udlandet anser jeg det for ubetænkeligt i sikkerhedsmæssig henseende at foretage en sådan nedtagning af hegnene langs visse jernbanestrækninger.

Jeg vil i den forbindelse gerne fremhæve, at nedtagning af hegn kun vil ske, hvor dette er forsvarligt, og at der vil blive givet de tilstødende grundejere 1 måneds varsel om hegnets fjernelse eller ændring.

I bymæssige områder vil hegnene ikke blive fjernet, undtagen hvor hegnet på grund af særlige forhold på stedet er upåkrævet.

Det er min opfattelse, at der ikke ved hegnets fjernelse vil opstå øget fare for mennesker eller dyr.

Der er ingen fare for, at nogen upågtet skulle kunne komme til at begive sig ind på arealer, hvor der foregår jernbanedrift. Dette vil fremgå klart af forholdene. Over for personer, der med vilje vil begive sig ind på jernbanearealerne, vil det under alle omstændigheder være umuligt uden ved helt ekstraordinære omkostninger at opsætte hegn, der ikke kan forceres på den ene eller anden måde.

Når det gælder løsgående husdyr, så er de gældende regler i jernbaneerstatningsloven allerede således, at spørgsmålet om jernbanens ansvar for påkørsel afgøres efter de almindelige erstatningsregler og ikke efter de strengere regler om jernbanens objektive ansvar, dvs. ansvar uden hensyn til skyld hos banen.

Den grundejer, der vil sikre sine dyr, må således allerede efter de nugældende regler sørge for forsvarligt hegn.

Da hegnsløven ikke omtaler hegning imod jernbanelinier, henvises der i bemærkningerne netop med henblik bl.a. på husdyr til bestemmelserne om egne hegn i hegnsløven.

Forslaget er således ikke til hinder for, at en grundejer opsætter egne hegn langs jernbanen i overensstemmelse med hegnsløvens bestemmelser.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Kort- og Matrikelstyrelsen.

(Lovforslag nr. L 143).

Det danske samfund står over for at skulle løfte en række opgaver inden for kortlægning og registrering af stedbestede data i de kommende år, ikke mindst som følge af en stigende anvendelse af ny teknologi.

Regeringen vil som et led i moderniseringsplanen med dette lovforslag skabe den nødvendige basis for en sådan styrkelse af den statslige indsats på det kortpolitiske område. Dette sker ved at sammenlægge de tre statslige institutioner, der i dag beskæftiger sig med kortproduktion, til en central statslig kortinstitution.

Sammenlægningen omfatter Geodætisk Institut, Søkartarkivet og Matrikeldirektoratet. De tre institutioner er ved kongelig resolution af 10. september 1987 overført fra henholdsvis Forsvarsministeriet og Landbrugsministeriet til Boligministeriet.

Etableringen af en samlet institution vil styrke samordningen og ressourceanvendelsen vedrørende den statslige opmåling og kortlægningsaktivitet samt anden offentlig registrering af stedbestede oplysninger. En klar ressortmæssig placering af den offentlige sektors kortpolitik er en forudsætning for en effektiv samordning inden for området.

Det er især den hastige udvikling med hensyn til at anvende edb-teknologi i forbindelse med opmåling, kortproduktion og anden registrering af stedbestede oplysninger, der har ført til, at der ved en sammenlægning af de tre virksomheder kan opnås væsentlige fordele ved samordning samt gennem fælles anvendelse og udvikling af eksisterende og ny teknologi på området.

Kort- og Matrikelstyrelsen skal samtidig videreføre de tre institutioners hidtidige myndighedsopgaver.

Samtidig er det tanken, at styrelsen skal fungere som en effektiv og rationel statsvirksomhed for kort- og geodataområdet, idet det tillægges stor vægt at give styrelsen mulighed for at fungere som en markeds- og serviceorienteret virksomhed til gavn for offentlige og private brugere. Styrelsen skal således basere sin virksomhed på en så udstrakt grad af brugerbetaling som muligt.

Styrelsen skal endvidere videreføre den hidtidige forsknings- og uddannelsesaktivitet på området, og endelig skal styrelsen virke samordnende og koordinerende for den samlede